

เกิดเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนา นับเป็นวาสนาอันเลิศเลย

เราทั้งหลายได้เกิดมาเป็นมนุษย์ เป็นมนุษย์นี้ไม่ใช่จะเกิดอย่างง่ายดาย เหมือนสัตว์ทั้งหลายที่เกิดขึ้นมาจากการทำชั่วเสียมากต่อมาก จึงเกิดได้ง่าย

เพราะคนชั่วทำชั่วได้ง่าย เกิดในสถานที่ชั่ว ภพที่ชั่ว เป็นสัตว์ที่ชั่วมีมากมายก่ายกอง เต็มไปทั่วดินแดน ไม่ว่าในน้ำ บนบก ดิน ฟ้า อากาศ สัตว์ทั้งหลายเหล่านี้เกิดได้ทั้งนั้น เพราะสัตว์โลกทำได้ง่าย ในบรรดาความชั่ว สัตว์ทั้งหลายจึงไหลลงสู่ความชั่วได้มากกว่าผู้ที่จะไปในทางที่ดี

นี้เราได้เกิดมาเป็นมนุษย์ ก็เรียกว่า เล็ดลอดมาจากบรรดา สัตว์ทั้งหลายที่มีทั่วแดนโลกธาตุ ซึ่งล้วนแล้วตั้งแต่เป็นสัตว์ ๆ แต่เราเล็ดลอดออกมาเป็นมนุษย์ได้นี้ ก็เพราะอำนาจแห่งคุณธรรม คือ ความดีงามของเรา ที่ได้สร้างมาแล้วตั้งแต่ชาติปางก่อนเป็นลำดับลำดับ บุญกุศลนั้นจึงหนุนมาให้เราได้เกิดเป็นมนุษย์

ทั้งๆที่สัตว์ทั้งหลายเป็นสัตว์ทั่วโลกดินแดนจำนวนมากขนาดไหน เท่ากับขนโค ขนโคมีมากขนาดไหน นี่ยังสัตว์ทั้งหลายที่ไปได้รับความทุกข์ ความทรมาน ในที่ต่างๆ เท่ากับขนโคมากต่อมาก สำหรับมนุษย์เราที่เล็ดลอดออกมาเกิดเป็นมนุษย์ ได้มาบำเพ็ญคุณงามความดีนี้ จึงเท่ากับเขาโค มีจำนวนน้อยมาก

ท่านจึงเทียบว่า เขาโค กับ ขนโค โคตัวหนึ่งขนของมันเต็มตัว แต่เขาของมันมีเพียงสองเขาเท่านั้น คน-สัตว์ที่เกิดในโลกนี้มีจำนวนมากมาย กลายเป็นเรื่องขนโคไปเสียทั้งสิ้น แต่เราทำไมเล็ดลอดมาเป็นเขาโค เกิดขึ้นเป็นมนุษย์แล้วยังรู้จักพระพุทธศาสนา มีความเคารพพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เป็นขวัญใจ ผากเป็นผากตายตลอดมา

การทำบุญให้ทาน เป็นนิสัยของผู้เชื่อบุญ เชื่อกรรม เชื่อ พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ มีติดอยู่ในสันดานของมนุษย์ผู้ดีทั้งหลาย ย่อมบำเพ็ญอยู่เสมอ ไม่ว่าจะไปสถานที่ใดก็ตาม นิสัยแห่งบุญที่ติดอยู่ในจิตใจนั้น ย่อมไม่ลดละในการสร้างคุณงามความดี ไม่ว่าจะที่แจ้งที่ลับ แล้วคุณงามความดี ที่เรารสร้างนี้แล เป็นเครื่องสนับสนุนและติดแนบฝากเป็นฝากตายได้ตลอดไป

ผู้มีบุญมีกุศลจะตายในสถานที่ใด เป็น สุกโต ๆ ทั้งนั้น แม้แต่ยังไม่ตาย เจ้าของบำเพ็ญกุศลประจำวัน ค็น ปี เดือน จนกลายเป็นนิสัยแล้ว ก็รู้สึกว่ามี ความอบอุ่นในจิตใจของตน ผู้จะไปเกิดไปตาย เพราะใจนี้เป็นนักท่องเที่ยว จากภพนี้แล้ว ไปเกิดภพหน้า เกิดภพนั้นภพนี้ตลอด

ท่านจึงเรียกว่า ใจ นี้เป็นนักท่องเที่ยว ถึงจะเป็นนักท่องเที่ยวก็ท่องเที่ยวไปด้วยบุญด้วยกุศล ภาพที่สัตว์ทั้งหลายผู้สร้างบาปสร้างกรรมไปเกิด ภาพของเราผู้สร้างบุญสร้างกุศลไปเกิด ย่อมเป็นภาพที่งดงาม มีความสุขความสำราญบานใจ จนกระทั่งบารมีของเราแก่กล้าด้วยการบำเพ็ญมากไม่หยุดไม่ถอย สามารถถึงพระนิพพาน พ้นจากทุกข์ได้โดยสิ้นเชิง

นี่คือ ผู้ที่เกิดมาได้เห็นพระพุทธศาสนา ได้มีความเคารพ นับถือและเชื่อฟัง เชื่อบุญ เชื่อกรรม แล้วอุทิศทำบำเพ็ญตน ความดี อันนี้เป็นสิริมงคลติดเราไปตลอดเวลา จนกระทั่งถึงวันตาย

ถึงวันตาย ก็ตายด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส ไม่ได้ตายด้วยความ โศกเศร้าเหงาหงอยเหมือนคนทำบาปทำกรรมมาก ๆ คนผู้เช่นนั้น ไม่ตายก็เป็นทุกข์ เกิดความเดือดร้อนวุ่นวายภายในจิตใจ ไฟนรกแดนมนุษย์ก็เผาอยู่ที่หัวอกนั้นแหละ พอตายแล้ว ไฟนรกแห่งแดนเมืองผีก็เผาต่อไปอีก ยิ่งหนักยิ่งกว่าทุกข์ในแดนมนุษย์นี้หลายชั้นหลายเท่าทีเดียว

๖๗

นี่คือ คำสอนของพระพุทธเจ้าที่ทรงสั่งสอนไว้แล้ว เราเกิดมา
ได้พบพระพุทธศาสนา ได้ทำบุญให้ทาน รักษาศีล เจริญเมตตาภาวนา
แม้ระลึกถึงพุทธ ธิมโม สังโฆ ภายใใจ ก็เท่ากับเราได้เข้าเฝ้า
พระพุทธเจ้าในขณะที่เราระลึกถึงท่าน ระลึกถึงธรรม ระลึกถึงพระสงฆ์
อยู่ตลอดไป

นิทาน ไก่พบบลอย

เราเกิดมาพบพระพุทธศาสนา นี้เรียกว่า เลิศเลอแล้ว หากที่
ตำหนิติเตียนไม่ได้แล้ว ถ้าไม่มีวาสนาเกิดมาพบพระพุทธศาสนา ก็
เหมือนไก่พบบลายนั่นแหละ

ไก่พบบลอยในนิทานอีสป อันนี้ท่านก็แสดงไว้ในชาดกเหมือนกัน
แต่ก่อนเราเรียนหนังสือเป็นนักเรียนอยู่ ครูท่านสอนเราก็จำได้นิทาน
อันนั้น ว่าไก่แจ้ตัวหนึ่งคู้ยเขี้ยวหาอาหาร ไปพบบลอยเม็ดหนึ่งงามดี
มีค่ามาก จึงพูดเปรยๆ ขึ้นว่า นี่ถ้าเจ้าของของเจ้ามาพบเจ้าเข้าเช่นนี้
เขาคงเก็บเจ้าไปฝังไว้ในหัวแหวนตามเดิม แต่นี่เจ้าไม่มีประโยชน์อะไร
แก่เรา ผู้ชั่ววอกชั่วสารเพียงเมล็ดเดียวก็ไม่ได้ ว่าแล้วก็คู้ยเขี้ยวไป
ในแปลงอื่นๆ

ท่านสรุปเรื่องนี้ว่า นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า ของที่ดีย่อมเป็น
ประโยชน์แก่ผู้ที่รู้จักใช้เท่านั้น นี่ละ เราให้พิจารณานะ ให้เห็นว่า
เป็นเพชรเป็นพลอย เป็นพลอยจริงๆ เป็นของมีคุณค่าจริงๆ แล้ว
ปฏิบัติตัวของเราให้มีคุณค่า อย่าหาตั้งแต่ชั่ววอกชั่วสารกินไปวันหนึ่ง
กินไปวันหนึ่ง ไม่ได้คิดถึงอรรถถึงธรรม ซึ่งเป็นเหมือนเพชรเหมือนพลอย
พอเป็นมวมงคลแก่ตนด้วยแล้วไม่ดี ไม่ถูก

นี่เราเกิดมาพบพระพุทธศาสนา คนที่ไม่เคารพนับถือศาสนา
เห็นเหมือนกับไก่พบบลอยที่มีจำนวนมาก เราอย่าให้เป็นไก่พบบลอย
ให้เป็นคนพบบลอย คนหาพลอยอยู่แล้ว ไปพบเข้าแล้ว กว้านเอาเลย
กว้านเอาเลย อยากให้มันมีทั้งภูเขากว้านเอาหมด ดีไม่ดีชาว
เชียงใหม่จะมากว้านเอาหมด แล้วเมืองอื่นๆ ก็จะมาแย่งชาวเชียงใหม่
อีก เพราะใครก็ต้องการค้ำว่าพลอยๆ

นี่อย่าให้เป็นแบบไก่แจ้ นะ พบพระพุทธศาสนาแล้ว ซึ่งเท่ากับ
เพชรพลอย แต่เป็นเพชรพลอยที่เลิศเลอสุดยอด ให้พากันอุตส่าห์

พยายามปฏิบัติ เป็นวาสนาของเราแล้วที่เราได้มาพบ ได้กราบไหว้บูชา
ได้นับถือท่าน เป็นจิตเป็นใจ ฝากเป็นฝากตายจริงๆ อย่าได้ลืมนะ
อันนี้เรียกว่า สมบัติของมนุษย์ คือ ศาสนา

เครื่องหมายแห่งการช่วยชาติ

การมอบทองคำเอาตอนปลายเดือน อันนี้สำคัญมาก จึงกำหนดเอาจวนสิ้นเดือนธันวาคม ไปมอบ ถ้ามอบคราวนี้แล้ว มันก็ยังไม่ถึงต้นแหละ ที่นี้รายได้ของเราถือเป็นประมาณหลังจาก ๑,๐๓๐ กิโล ที่มอบผ่านไปเรียบร้อยแล้ว อันนี้เราก็จะเข้ามามอบเป็นระยะๆ ตามรายได้ที่มีมากน้อยไม่กำหนดกฎเกณฑ์

ที่กำหนด ก็คือว่า ต้องให้ได้ ๑๐ ตัน อยู่ในัน ไม่ได้กำหนดเดือนวันเวลาอะไร เรากำหนดไว้อย่างนั้นๆ ให้ตายตัวๆ เลย ต้องมีหนัก มีเบา มีอ่อน มีแข็ง มีเด็ด มีขาด การดำเนินงานทุกอย่างๆ ต้องมีควรอ่อน อ่อน ควรแข็ง แข็ง ควรเด็ด ต้องเด็ด

เวลานี้เราจะเด็ดใส่ทองคำเรา เพื่อคนทั้งชาติที่เขาจ้องมองจะดูถูกเหยียดหยามเรามากกว่าที่เขาจะชมเชยเรา เพราะฉะนั้นเราจึงเอาหมัดนี้เด็ดไว้จะตีหน้าผากมัน เวลามันมาดูถูกเหยียดหยามเรา ใส่ปี่วะเลย เราเตรียมไว้แล้ว ๑๐ ตัน ทองคำไซ้ใหม่ล่ะ เอาตรงนี้ล่ะ เอาหมัดหนักๆ ใส่มันเลย

เราถึงได้อุตสาหะพยายามเพื่อพี่น้องทั้งหลาย ชื่อเสียงมีอยู่กับทุกคนเป็นความงาม โลกเขามีศักดิ์ศรีดั่งงาม มีขอบ มีเขต มีเนื้อ มีหนัง มีหลัก มีเกณฑ์ ประเทศไทยเราก็เป็นประเทศของคน เราก็คง นั้นซีที่มันรับกัน เข้าใจไหม เราต้องยกระดับของเราขึ้นให้ได้เหมาะสม

พอจากนี้แล้ว หลวงตากก็ปล่อยละที่นี้ ไม่เอาไหนละ ปล่อยเลย พอเสร็จเรียบร้อยแล้ว ที่จำกัดไว้จริง ๆ ขาดไม่ได้ คือ ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน และดอลลาร์ ๑๐ ล้าน ในการช่วยชาติคราวนี้จะขาดไปไม่ได้ว่านั่นเลย เป็นเครื่องหมายแห่งการช่วยชาติของเรา และจะเป็นประวัติศาสตร์อันงดงามต่อไป ถ้าต่ำกว่านั้นไม่งามนะ

เราคิดหมดทุกแง่ทุกมุมก่อนที่จะนำมาประกาศพี่น้องทั้งหลาย คราวนี้จึงเอาตรงนี้แหละ แต่เราก็แน่ใจ เวลานี้เราแน่ใจอยู่แล้วว่าจะได้แน่ๆ จากน้ำใจของพี่น้องชาวไทยที่รักชาติ และความเสียสละ ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน ได้มาเป็นลำดับๆ

เวลานี้ก็จะก้าวเข้า ๙ ต้นแล้ว จวนแล้ว ตั้งแต่ก่อนมีที่โหนดบาทหนึ่งหน้าหนักของทองคำก็ยังไม่เคยมี ดอลลาร์ก็ไม่มีใครเอาเข้าคลังหลวง มีแต่จะมาโกยเอาคลังหลวงออกไป เห็นไหมล่ะ

นี่เราเอาเข้าคลังหลวง เวลานี้ก็ได้ตั้ง ๘ ต้น รอจะเป็น ๙ ต้นอยู่ในปลายเดือนนี้เท่านั้น จะหนักขึ้นเรื่อยๆ พอจากนั้นแล้ว เราก็ปล่อยให้ปล่อยตามบุญตามกรรมของโลกของกรรม ไปละที่นี้ สะดวกสบาย

ภูริทัตตเจดีย์

งานผ้าป่าช่วยชาติ ณ วัดป่าภูริทัตตปฏิปหาราม อ.สามโคก จ.ปทุมธานี

๗๒

ถ้าไม่ถึงจุดหมายจะเสียมากทีเดียว

เวลานี้กำลังเร่งทองจะให้เข้าสู่จุดที่หมาย มอบทองคำนี้ได้ กำหนดประกาศทั่วประเทศไทยแล้วว่า การมอบทองคำนี้ต้องให้ได้ ๑,๐๓๐ กิโล เพราะคราวที่แล้วเป็นธรรมดา ก็ได้มอบถึง ๑,๐๒๕ กิโล ดอลลาร์ ๔๓๒,๐๐๐ เพื่อจะให้ครบ ๘ ล้านดอลลาร์ ส่วนทองคำไม่มีกำหนดพอดีได้จึงหวั่นก็เลยมอบเสีย คราวที่แล้วนี้ ๑,๐๒๕ กิโล

ที่นี้คราวนี้เป็นกฐินของชาติทั้งชาติเลย รวบรวมอยู่ที่วัดป่าบ้านตาด กฐินวัดป่าบ้านตาด เพื่อชาติของเราทั้งชาติ เวลานี้กำลังรวบรวม เฉพาะอย่างยิ่ง คือ ทองคำจะมารวมกันวันสุดท้าย คือวันที่ ๓๐ (พ.ย.๔๖) ที่หน้าศาลา บรรดาพระกรรมฐาน ท่านก็จะมารวมที่นั่น ใครได้ทองคำ มากน้อยก็รวมที่นั่น

พอหลังจากนั้นแล้ววันที่ ๖ นะ (ครับ) วันที่ ๖ เราก็ลงกรุงเทพฯ ที่ ๖ ธันวาคม ลงกรุงเทพฯ แล้วก็ไปเร่งทางกรุงเทพฯ รวบรวมทาง กรุงเทพฯ อีก ให้ได้พอตามกำหนด ๑,๐๓๐ กิโล แล้วก็มอบตอนปลาย เดือนธันวาคม นั้นแหละ พอมอบแล้วกลับ จากนั้นเราก็เป็นอันว่าหยุด การเที่ยวเทศนาว่าการตามโครงการนั้น หยุดเลย เพราะสุขภาพ ไปไม่ไหวแล้ว

ส่วนบัญชีทองคำ ดอลลาร์ เงินสด นี้ยังเปิดไว้ตามเดิม ผู้จะ บริจาคจะโอนมา จะมาถวายด้วยตัวเองได้ โอนมาก็มีธนาคารประจำ อยู่แล้ว เช่น กรุงเทพฯ ไทยพาณิชย์ กสิกรไทย มันก็มีทุกจังหวัด โอน เข้าไหนก็เข้ามาถึงนี้เลย อันนี้เราไม่ปิด เปิดไว้ตามเดิมจนกว่าทองคำ จะครบกำหนด ๑๐ ตัน

เริ่มละที่นี้เรื่องปิดบัญชี เพราะอยากปิดอยู่แล้ว แต่มันยังไม่ถึงจุดหมาย ถ้าไม่ถึงจุดหมายนั้นจะเสียมากทีเดียว เราได้ พิจารณาแล้ว เพราะฉะนั้นจึงได้ประกาศก้องให้พี่น้องชาวไทยทราบ

มาเป็นประจำว่า ให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน และ ดอลลาร์ ๑๐ ล้าน
นี่จะเป็นความสง่างามของชาติไทยเราจากการช่วยชาติคราวนี้ เพราะ
จะหนักจึงไม่ให้ต่ำกว่านั้น อันนี้เป็นศักดิ์ศรีดั่งงามแก่ชาติไทยของเรา
เมืองนอกเมืองนา เมืองไหนเขามีหุมิตา เขาจะต้องเข้ามา เมืองไทย
ได้ช่วยชาติมาอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ผลได้อย่างไรบ้าง

นี่ละผลได้ของเราก็ประกาศบ้างขึ้นมา ทองคำได้น้ำหนัก ๑๐ ตัน
ดอลลาร์ได้ ๑๐ ล้าน ส่วนเงินบาท เราก็ประกาศทั่วประเทศไทยอยู่แล้ว
จากสิ่งก่อสร้างต่างๆ ทั่วประเทศไทย ไม่ว่าจะภาคไหนๆ ช่วยหมดเลย
เรียกว่า ที่เราได้เข้าซื้อทองคำ เงินสดนี้เพียง ๒,๐๐๐ ล้านบาทบาท
เท่านั้นเอง เงิน ๒,๐๐๐ ล้านบาทบาทเข้าซื้อทองคำ นอกนั้นก็กระจายไป
ทั่วประเทศไทย โดยสงเคราะห์สงหาช่วยเหลือผู้ยากจนเข็ญใจ เจ็บไข้
ได้ป่วยไปเรื่อยๆ ยากจนเข็ญใจ ความจำเป็นมีที่ควรจะช่วยเหลือ เรา
ก็ช่วยเหลือตลอดมาตั้งแต่เริ่มสร้างวัดป่าบ้านตาด นี่ช่วยมาตลอด

การช่วยชาติคราวนี้ โรงพยาบาลแยมบานมากกว่าเขื่อน

นี่เราช่วยชาติคราวนี้ ช่วยอย่างใหญ่หลวงนะ ชาติไทยของเราทั้งประเทศ รู้สึกจะแยมบานในที่ต่างๆ เฉพาะอย่างยิ่งโรงพยาบาลจะแยมบานมากกว่าเพื่อน

นี่ยังมีเห็นไหมนี่ โกดังนี้สำหรับโรงพยาบาลทั้งนั้น ชื่อของมาเต็มเอี้ยตๆ ไร่เลย ข้าวสาร น้ำมันพืช น้ำปลา ขนมปังเป็นปึกๆ แล้วก็น้ำตาลทราย ให้ได้เสมอกันหมด เราเป็นคนสั่ง ลงทะเบียนบัญชีไว้หมดให้เสมอกัน เว้นแต่มีอยู่สองสามจังหวัด โคราชหนึ่ง อุบลฯ หนึ่ง อุดรดิตถ์หนึ่ง นี่เรียกว่าทั้งจังหวัด ไม่ว่าโรงไหนมา เราให้เป็นพิเศษที่พิเศษนั้นคือเพิ่มอะไรบ้าง เราสั่งไว้หมด เวลามาต้องปฏิบัติตามนั้นนี่ของเต็มโกดังตลอดมา

โรงพยาบาลมาแทบทุกวันไม่ค่อยขาด ส่วนมากก็วันละสามโรงสี่โรง สองโรง นี่เป็นพื้นฐาน วันละเจ็ดแปดโรงหรือเก้าโรงพยาบาลนี่มีน้อย ไม่ให้ขาดนะ ให้ได้สมบูรณ์แบบตลอดๆ มาไม่ทราบกี่ปีแล้ว นี่ก่อนช่วยชาติเสียด้วยนะ เราช่วยมาตั้งแต่ตั้งเดิมจนปานนี้

เราเห็นใจทางโรงพยาบาล คนไข้ คิดดูซิ ถึงขนาดติดหนี้ะ งานอย่างอื่นๆ ที่ปลูกตึก ปลูกโรงร่ำโรงเรียน โรงพยาบาลที่เป็นตึกเป็นอะไรอย่างนี้ เราไม่เคยติดหนี้ เพราะก่อนสร้าง เราพิจารณาผลได้ผลเสียของเราเรียบร้อยแล้ว ตกลงแน่แล้วก็เอาสั่ง รับผิดชอบได้ เงินก็จ่ายตามนั้นก็ไม่มีผิดพลาด

แต่ที่มันติดหนี้เขา เช่น อย่างโรงพยาบาลนี้ เครื่องมือแพทย์ที่สำคัญนะ เครื่องมือแพทย์ที่จำเป็นๆ ก็มาเจอกันอย่างจิงๆ พอติดกับเราไม่มีเงินจะทำยังไง แล้วคนไข้มีน้ำหนักมากกว่าเงินของเราเทียบเคียงกันแล้ว เอ้า ติดก็ติด เอา สั่งมาเลย สั่งมาก็ติด ติดเรื่อย อันนี้ติดเรื่อยนะ เครื่องมือแพทย์นี่ติดเรื่อย เพราะเป็นความจำเป็น

๗๕

เราคำนวณดู คนไข้ กับ เครื่องมือ นี่มีน้ำหนักมากเท่าไร เงินของเรา
ที่ติดหนี้พอถูพ้อไถได้ เอาอันนั้นก่อน นี่ล่ะที่วาดิตอยู่เรื่อย

ใครจะว่า หลวงตามั่งมี ก็ฟังเอาซิ บรรดาครูบาอาจารย์ที่มี
คนเคารพนับถือมาก จนที่สุด คือ เรา เราไม่มีอะไรแต่ไหนแต่ไรมา
เพราะเราไม่เคยบวชมาหาเงินหาทอง เราบวชมาหาอรรถหาธรรม
อย่างเดียวเท่านั้น

๗๖

การช่วยชาติ ชาวไทยในต่างแดนก็ได้ประโยชน์มาก

โยม : ทางฝ่ายอเมริกาโดยวัดรัตนาวนาราม เขาจะถวายผ้าป่าช่วยชาติแต่หลวงตา ในวันอาทิตย์ที่ ๒๓ พ.ย. ๕๖ เวลาบ่ายโมงตรง เขาอยากให้หลวงตาเทศน์สดๆ บอกไปถึงทางโน้นด้วยครับ

หลวงตา : โอ๊ย เราเทศน์นี่เทศน์สดๆ ร้อนๆ นั้นแหละ นอกจากพวกมาฟัง มันจะเนาเฟะมาฟังเท่านั้น เรายี่เทศน์สดๆ ร้อนๆ ตลอดเลยเรา นอกจากพวกฟัง มันจะเนาเฟะมาฟังเท่านั้น ถ้าฟังสดๆ ร้อนๆ มันก็เต็มทั้งสองฝ่ายนะ ปัญหามีเท่านั้น

เรื่องเทศน์และออกช่วยชาติคราวนี้ รู้สึกว่าเป็นประโยชน์มากพอสมควร สมกับเราช่วยชาติ เมืองนอกเมืองนาได้ผลประโยชน์ทางด้านธรรมะมาก มีหน้าซำยังได้ทางด้านวัตถุมาบำเพ็ญประโยชน์ต่อชาติของเขา แม้เขาอยู่เมืองนอก เขาก็เป็นคนชาติไทย เขายังได้ถวายผ้าป่าบังสกุลมา นอกจากได้อรรถได้ธรรม เขายังได้วัตถุนี้อีกแล้วได้บุญจากวัตถุนี้อีก เป็นชั้นๆ กันไป ก็นับว่าดีอยู่

การนำชาติคราวนี้ ได้ทั้ง วัตถุ และ ธรรมภายในใจ วัตถุก็ขนสมบัติเข้าคลังหลวง (ฝ่ายออกบัตร ธนาคารแห่งประเทศไทย) แล้วกระจายทั่วประเทศไทยเรา ให้ได้ความเย็นอกเย็นใจด้วยกัน

ด้วยกัน สร้างนั้นสร้างนี้เรื่อยไป และทางด้านอรรถด้านธรรม ฟังธรรมะเรานี้ทั่วประเทศไทยแล้ว ยังออกเมืองนอกอีก